

Υπομονή.

Άγιος Δημήτριος του Ροστώφ

«Υπομονής έχετε χρείαν, ίνα το θέλημα του Θεού ποιήσαντες κομίσησθε την επαγγελίαν» (Εβρ. 10:36). Αυτοί που υπομένουν αγόγγυστα και με καρτερία τα πάντα, μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού. Κι αυτοί που μένουν πιστοί στο θέλημα του Θεού, θα πάρουν την αμοιβή που υποσχέθηκε Εκείνος: τη βασιλεία των ουρανών. Γι' αυτό κι εσύ «μη νικώ υπό του κακού, αλλά νικά εν τω αγαθώ το κακόν... Μηδενί κακόν αντί κακού αποδιδόντες· προνοούμενοι καλά ενώπιον πάντων ανθρώπων· μη εαυτούς εκδικούντες, αγαπητοί, αλλά δότε τόπον τη οργή· γέγραπται γαρ· εμοί εκδίκησις, εγώ ανταποδώσω, λέγει Κύριος» (Ρωμ. 12:21,17,19). Στον Κύριο ανήκει η κρίση και η καταδίκη όσων σε αδικούν. Σε σένα η καλοσύνη και η μακροθυμία. Στον Κύριο ανήκει η τιμωρία και η πάταξη του κακού. Σε σένα η ανεξικακία και η υπομονή.

Η υπομονή στις δοκιμασίες είναι ένα ασφαλές μέσο για να ενωθούμε με τον Θεό. Όσο ο γογγυσμός χωρίζει από τον Θεό, τόσο η υπομονή σφυρηλατεί την ενότητά μας μαζί Του. Αν λοιπόν υπομένεις μ' ευγνωμοσύνη όλες τις δοκιμασίες για χάρη Του, θα σου ανταποδώσει την αιώνια μακαριότητα.

Μέσω της θλίψεως και της υπομονής εισέρχεσαι στον χώρο της αληθινής γνώσεως και καθαρίζεσαι από το πλήθος των αμαρτιών σου.

Πρόσεχε ωστόσο να μην εκθέτεις θεληματικά τον εαυτό σου σε κινδύνους. Να προσεύχεσαι στον Κύριο με τα λόγια της προσευχής που Εκείνος δίδαξε: «Μη εισενέγκης με εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι με από του πονηρού»! Μην επιδιώκεις εσύ τις δοκιμασίες, για ν' ασκηθείς τάχα στην υπομονή. «Μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξη ο φυλάσσων σε» (Ψαλμ. 120:3). Μην εκτίθεσαι ο ίδιος σε κινδύνους και πειρασμούς. Να είσαι όμως πάντα έτοιμος να υπομείνεις με ευγνωμοσύνη όσους θα παραχωρήσει ο Θεός.

Ο ίδιος ο Κύριος μας διδάσκει με το παράδειγμά Του. Όταν πριν από το πάθος προσευχόταν στον Πατέρα Του, έλεγε: «Πάτερ μου, ει δυνατόν εστί, παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο». Θυμήσου ακόμη πόσες φορές φυλα-γόταν από τους Ιουδαίους και τους ξέφευγε, ή προφυλάσσονταν από τους κινδύνους που τον απειλούσαν. Ήταν όμως έτοιμος πάντα να υποταχθεί στο θέλημα του Πατρός: «πλην ουχ ως εγώ θέλω, αλλ' ως συ» (Ματθ. 26:39).

Ο λόγος για την υπομονή δεν τελειώνει εύκολα. Θυμάμαι πάλι τους λόγους του Κυρίου: «Εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών» (Λουκ. 21:19), «ο δε υπομείνας εις τέλος ούτος σωθήσεται» (Ματθ. 10:22). Αλλά και στο διάστημα της επίγειας ζωής Του ο Κύριος έγινε για μας πρότυπο υπομονής, μακροθυμίας και ανεξικακίας· «ος λοιδορούμενος ουκ αντελοιδόρει, πάσχων ουκ ηπειλεί, παρεδίδου δε τω κρίνοντι δικαίως» (Α' Πέτρ. 2:23).

Υπόμεινε κι εσύ με χαρά τα πάντα, για ν' ακούσεις τη φωνή Του να λέει: «Ότι ετήρησας τον λόγον της υπομονής μου, καγώ σε τηρήσω εκ της ώρας του πειρασμού της μελλούσης έρχεσθαι επί της οικουμένης όλης, πειράσαι τους κατοικούντας επί της γης» (Αποκ. 3:10).

«Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι και εισήκουσε της δεήσεώς μου» (Ψαλμ. 39:1). Ο Κύριος δέχεται σαν θυσία ευάρεστη την ανδρεία υπομονή, ενώ αποστρέφει το πρόσωπό Του από τη μικροψυχία. Οι άνθρωποι της υπομονής ακολουθούν πιστά τα ίχνη Του, οι δειλοί και οι

μικρόψυχοι απομακρύνονται από κοντά Του· «πολλοί απήλθον εκ των μαθητών αυτού εις τα οπίσω και ουκέτι μετ' αυτού περιεπάτουν» (Ιω. 6:66).

Ποιος τραυματισμένος θεράπευσε ποτέ την πληγή του χωρίς υπομονή στον πόνο και στα θεραπευτικά μέσα του γιατρού; Ποιος μπορεί ν' ακολουθήσει πίσω από τον Χριστό χωρίς να σηκώσει στους ώμους τον σταυρό της υπομονής; Κανένας. Όλοι όσοι Τον ακολούθησαν και Τον ακολουθούν ήταν και είναι έτοιμοι ν' αντιμετωπίσουν με υπομονή τις δοκιμασίες που οπωσδήποτε θα τους βρουν, καθώς τονίζει και ο σοφός Σειράχ: «Τέκνον, ει προσέρχη δουλεύειν Κυρίω Θεώ, ετοίμασον την ψυχὴν σου εις πειρασμόν» (2:1).

«Ει τις θέλει οπίσω μου ελθὲν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι» (Ματθ. 16:24). Τι μας λέει μ' αυτά τα λόγια Του ο Κύριος; Ότι όποιος θέλει να βαδίσει στα ίχνη Του πρέπει πρώτα ν' αρνηθεί τον εαυτό του, δηλαδή τη φιλαυτία του και το θέλημά του, έπειτα να σηκώσει τον σταυρό του, σταυρό υπομονής και ανδρείας, και τέλος να Τον ακολουθήσει.

Αγωνίσου να παραμείνεις χωρίς μεταπτώσεις σε κατάσταση πνευματικής εγρηγόρσεως, υπομονής και ανδρείας, γιατί μόνο έτσι θα καταβάλεις τον νοητό Αμαλήκ που επιβουλεύεται την ψυχή σου, θ' απαλλαγείς από βάσανα και θλίψεις και θ' αξιωθείς των αιωνίων αγαθών, όταν θα επανέλθει ο Κύριος για να κρίνει τον κόσμο.

«Ουαί υμίν τοις απολωλεκόσι την υπομονήν· και τι ποιήσετε όταν επισκέπτηται ο Κύριος;» (Σοφ. Σειράχ 2:14).

Από το βιβλίο: Αγίου Δημητρίου του Ροστώφ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ. Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2013, σελ. 73.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>.